

[Ministeren for offentlige arbejder.]

havnsområdet (ekskl. Citylinjen) — over statsbanernes almindelige konto for personaleomkostninger.

Jeg kan tilføje, at jeg løbende har været orienteret om såvel de to jernbanestyrelsers stillingtagen til Øresundsbetænkningens jernbanemæssige konklusioner som styrelsernes ønske om at foretage omhandlede rent interne undersøgelser.

Det er i øvrigt min opfattelse, at det må være statsbanernes pligt at foretage de undersøgelser, der måtte være nødvendige for orientering såvel af trafikministeren som af folketinget.

Af *Juvul-Madsen* til ministeren for kulturelle anliggender (19. august 1969):

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre en forsvarlig undervisning på statens teaterskole?“

Begrundelse.

Da teaterloven var til behandling i folketinget i 1963, blev der ytret interesse for oprettelse af et teaterakademi til supplerung af de hidtidige teaterskoler, men forholdene på skolen synes efter de i pressen fremkomne oplysninger at have udviklet sig på en måde, som langtfra svarer til de forventninger, folketinget lagde til grund.

Ifølge oplysninger til finansloven for 1969-70 er skolen indrettet med plads til 50-60 elever, og der skulle i år være 25 elever på skolen. Af pressens oplysninger fremgår, at der i øjeblikket kun er ni elever, og at disse er utilfredse med den undervisning, der gives. To af skolens lærere er afskediget, én er gået, og eleverne kræver nu de resterende lærere afskediget. Udsigterne for en forsvarlig undervisning under disse forhold synes at tegne sig ret kaotiske.

I betragtning af, at teaterskolens driftsudgifter i finansloven er opgjort til 1,7 mill. kr., synes en redegørelse for forholdene påkrævet. Det har jo aldrig været folketingets mening, at denne bevilling skulle resultere i den rene sandkasseleg.

Minister for kulturelle anliggender *K. Helveg Petersens* svar (25. august 1969):

Under forhandlingerne i folketinget om den gældende teaterlov viste der sig at være stor interesse for en nyordning af teateruddannelsen. I folketingsudvalgets betænkning af 5. april 1963 er dette kommet til udtryk i følgende udtalelse: „Udvalget finder det herefter af afgørende betydning, at etablering af en systematisk teateruddannelse inden for lovens rammer søges gennemført snarest muligt“.

På denne baggrund nedsatte ministeren i oktober 1963 et udvalg af teatersagkyndige, der havde til opgave at afgive indstilling om den fremtidige tilrettelæggelse af de sceniske uddannelser i Danmark. Udvalget afgav betænkning i december 1965 med indstilling om at centralisere teateruddannelsen ved oprettelse af et teaterakademi i København, omfattende en udvidet og forbedret 4-årig uddannelse for skuespillere samt uddannelse af sceneinstruktører, scenografer, sceneteknikere, dramatikere og andre.

Ministeriet for kulturelle anliggender førte derefter på grundlag af denne betænkning en række forhandlinger med landsdels-scenernes ledere, københavnske teaterledere samt repræsentanter for Dansk Skuespillerforbund og for de kommunale myndigheder i Århus, Odense og Ålborg om den nærmere tilrettelæggelse af de sceniske uddannelser.

Der blev under disse drøftelser opnået enighed om, at skuespillerskolerne ved landsdelsscenerne i Århus og Odense skulle søges bevaret og videreført i tilknytning til teatrene, og at undervisningen ved disse skoler skulle udvides og forbedres, så den kom på niveau med den undervisning, der efter betænkningen skulle finde sted ved teaterskolen i København. Skuespilleruddannelsen her skulle foreløbig være 3-årig.

Man anså det for hensigtsmæssigt, at uddannelsen af skuespillere ikke alene fandt sted i København. Ved at arbejde med 3 skoler ville man få de bedste muligheder for at finde frem til det størst mulige antal talenter.